

Ročník 1970

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 17

Vydána dne 11. června 1970

OBSAH:

57. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Rakouskou republikou o úpravě vodohospodářských otázek na hraničních vodách
58. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě o letecké dopravě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Syrské arabské republiky
59. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Celní úmluvě týkající se dočasného dovozu vědeckého materiálu
Oznámení o vydání obecných právních předpisů

57

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 26. března 1970

o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Rakouskou republikou o úpravě vodohospodářských otázek na hraničních vodách

Dne 7. prosince 1967 byla ve Vídni podepsána Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Rakouskou republikou o úpravě vodohospodářských otázek na hraničních vodách.

Se Smlouvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění a prezident republiky ji ratifikoval. Rati-

fikační listiny byly vyměněny v Praze dne 16. února 1970.

Podle svého článku 22 vstoupila Smlouva v platnost dnem 18. března 1970.

České znění Smlouvy se vyhláší současně.

Ministr:

v z. Ing. Kurka v. r.

S M L O U V A

mezi Československou socialistickou republikou a Rakouskou republikou
o úpravě vodohospodářských otázek na hraničních vodách

Prezident Československé socialistické republiky a spolkový prezident Rakouské republiky se dohodli uzavřít Smlouvu o úpravě vodohospodářských otázek na hraničních vodách a k tomu účelu jmenovali svými zmocněnci:

prezident Československé socialistické republiky

p. Ing. Miloslava Boháče,
ředitele odboru vodního hospodářství
ministerstva lesního a vodního hospodářství,

spolkový prezident Rakouské republiky

p. mimořádného a zplnom. velvyslance
Dr. Aloise Marqueta,
vedoucího hospodářsko-politického odboru
spolkového ministerstva zahraničních věcí,

kteří vyměnivše si své plné moci a shledavše je v dobré a náležité formě, se dohodli takto:

Článek 1

Místní působnost

Tato Smlouva se týká vodohospodářských otázek a opatření na hraničních vodách, kterými jsou

- a) úseky toků, jimiž probíhají státní hranice mezi smluvními státy,
- b) vody protínající státní hranice a vody se státními hranicemi sousedící, pokud na nich učiněná vodohospodářská opatření na území jednoho smluvního státu by podstatně nepříznivě ovlivnila vodní poměry na území druhého smluvního státu.

Článek 2

Věcná působnost

[1] Vodohospodářské otázky a opatření ve smyslu článku 1 se vztahují na změny říčního režimu, úpravy toků, na stavbu hrází proti velké vodě, ochranu před velkou vodou a ledu, meliorace, zásobování vodou, udržování čistoty vod, využití vodní energie podle odstavce 2, na mosty a přívozy, jakož i na záležitosti plavby, pokud souvisí s opatřeními vodního stavitelství ve smyslu této Smlouvy, jako je udržování splavnosti a označení plavební dráhy, odklízování překážek plavby a plavební zpravodajství.

[2] Tato Smlouva se nevztahuje na

- a) rybníkářství
- b) využití vodní energie, pokud má pro energetické hospodářství význam.

Článek 3

Všeobecné závazky

[1] Smluvní státy se zavazují neprovádět na hraničních vodách podle článku 1 písmena a) bez souhlasu druhého smluvního státu žádná opatření, která by nepříznivě ovlivnila vodní poměry na území druhého smluvního státu. Souhlas může být odepřen jen z pádných důvodů.

[2] Smluvní státy se dále zavazují projednat před zavedením vodohospodářského řízení (článek 10 odstavec 4 první věta) v Československo-rakouské komisi pro hraniční vody podle článku 14 (Komise) opatření, která jsou plánována na hraničních vodách podle článku 1 písmena b). Přitom se Komise vynasnaží o dosažení dohody.

[3] Na hraničních vodách podle článku 1 písmena a) oba smluvní státy disponují — bez újmy nabytých práv — polovinou odtékajícího přirozeného množství vody, které není zvětšeno technickými zásahy.

[4] Tam, kde bude nutná ochrana hraničních vod před znečištěním, budou se smluvní státy snažit o zlepšení a při nově vzniklém vypouštění odpadních vod předepíšou jejich čištění.

[5] Dále budou smluvní státy podle možnosti pečovat o to, aby provozem vodohospodářských děl a zařízení všeho druhu na hraničních vodách neutrply škodu vodohospodářské zájmy druhého smluvního státu.

Článek 4

Údržba a zvelebování

[1] Smluvní státy budou udržovat, pokud to bude nutné, v dobrém stavu vody uvedené v článku 1 včetně staveb, děl a zařízení na těchto vodách, a budou jejich stav podle potřeby zlepšovat.

[2] V souladu s vnitrostátními předpisy budou smluvní státy podporovat na svém území výstavbu vodohospodářských děl a zařízení, jimiž bude zajištěna ochrana před nebezpečím velké vody a ledů podél hraničních vod; stejně tak se bude podporovat udržování čistoty hraničních vod a

zřizování takových vodohospodářských děl a zařízení, jejichž účelem je odvodnění nebo zavodnění přílehlého území, zásobování pohraničních obcí vodou a konečně využití vodní energie hraničních vod nebo zlepšení plavby.

Článek 5

Provádění údržby

(1) Každý smluvní stát bude pečovat na svém území o udržování hraničních vod, regulačních staveb a ostatních vodohospodářských děl a zařízení na nich.

(2) Každý smluvní stát pečuje také o údržbu vodohospodářských děl a zařízení vybudovaných na základě vodohospodářského povolení nebo zvláštní dohody na jeho území a sloužících zájmům druhého smluvního státu.

(3) Vyklizování koryta a břehů hraničních toků se má dít podle potřeby a provede je každý smluvní stát zpravidla na svém území na vlastní náklady.

(4) Bagrování brodů se provádí zpravidla tak, že smluvní státy prohloubí střídavě jeden celý brod.

(5) O společném postupu při provádění prací podle odstavců 3 a 4 a o jejich nutnosti se usnese Komise.

Článek 6

Projektování

(1) Projektování vodohospodářských opatření smluvních států se děje podle směrnic, které stanoví Komise.

(2) Projekty pro taková opatření, která se provádějí na vlastním státním území, vypracuje příslušný smluvní stát. Týkají-li se opatření obou státních území, vypracovává v jednotlivém případě projekt ten smluvní stát, který určí Komise.

(3) Komise bude dbát, aby potřebné podklady pro projektování dala příslušná místa smluvních států k dispozici a aby potřebná spolupráce se děla vhodným způsobem.

Článek 7

Provádění opatření

(1) Každý smluvní stát provádí vodohospodářská opatření, zejména regulační a ostatní vodohospodářské stavební práce, na svém území v zásadě sám.

(2) O provádění opatření včetně rozsáhlých oprav, na které mají oba smluvní státy společně přispívat, se usnese Komise.

(3) Bude-li třeba provést opatření na obou státních územích a mohou-li být z technických nebo hospodářských důvodů provedena jen společně, o způsobu provedení se usnese Komise.

Článek 8

Náklady

(1) Každý smluvní stát nese náklady na provedení vodohospodářských opatření, která má podnikat na svém území a která mají výhradně sloužit jeho zájmům.

(2) Náklady na provedení vodohospodářských opatření, která slouží zájmům obou smluvních států, nesou smluvní státy v poměru svých zájmů bez zřetele na to, zda jde o práce na území jednoho nebo obou smluvních států.

(3) Náklady na provedení vodohospodářských opatření, která jsou podnikána na území jednoho smluvního státu, slouží však výhradně zájmům druhého smluvního státu, nese smluvní stát, jehož zájmům opatření slouží.

(4) Náklady, spojené se zaměřováním, projektováním a řízením provedených prací, si smluvní státy nebudou vzájemně hradit, nebude-li v jednotlivých případech dohodnuto jinak.

(5) Ustanovení odstavců 1 až 4 platí obdobně také pro náklady na údržbu a provoz vodohospodářských děl a zařízení.

(6) Pokud není jiné úpravy, o rozdělení nákladů se usnese Komise podle zásad uvedených v předcházejících odstavcích.

(7) O úhradu nákladů se posílají smluvní státy.

Článek 9

Náhrada nákladů

(1) Náklady za práce a výkony, které slouží zájmu obou smluvních států nebo byly provedeny jedním ze smluvních států v zájmu druhého smluvního státu, budou vyúčtovány za uplynulý kalendářní rok do konce června každého roku.

(2) Vyúčtování se provede tak, že se práce, výkony a materiál v zásadě vyrovnají in natura.

(3) Vykazují-li vyúčtování za delší období ve prospěch jednoho smluvního státu zůstatek, jenž podle odstavce 2 nelze vyrovnat, vyrovná se zpravidla převodem. Přepočítání z měny jednoho smluvního státu do měny druhého smluvního státu se děje podle devisorových kursů v té které době úředně (oficiálně) zmanených. Dojde-li však přitom ke zřejmému nepoměru mezi výkony smluvních států, Komise při hodnocení podle odstavce 4 takový nepoměr odstraní.

(4) Podrobnosti pro hodnocení a k tomu potřebné srovnání nákladů za práce, výkony a materiál, vyúčtování a provádění plateb určuje Komise. Komise se může také usnest na vyrovnání dodávkou materiálu, popřípadě poskytnutím prací v rámci účelu Smlouvy.

(5) Převody podle odstavce 3 se provedou podle platební úpravy platné v té které době mezi oběma smluvními státy.

Článek 10

Vodoprávní ustanovení

(1) Vodoprávní záležitosti se posuzují podle zákona a orgánem onoho smluvního státu, na jehož území se řízení v daném případě vztahuje.

(2) U děl a zařízení, která budou umístěna na obou státních územích, uděluje povolení vodohospodářský orgán příslušný pro tu část, která bude zřízena na jeho státním území, přičemž bude vzat zřetel na to, aby řízení po sobě časově následovala a byla provedena při oboustranné účasti. Aby se zabránilo rozporům v obsahu rozhodnutí obou stran, je třeba dosáhnout dohody mezi příslušnými orgány obou smluvních států.

(3) U děl a zařízení, jimiž budou dotčena práva nebo zájmy na obou státních územích, která však budou zřízena pouze na jednom státním území, provede každý smluvní stát řízení na svém území. Přitom se použije přiměřeně ustanovení odstavce 2.

(4) Vodohospodářské řízení o záležitosti, jejíž projednání přisluší do okruhu činnosti Komise, je možno zahájit s výjimkou nebezpečí z prodlení teprve tehdy, když se záležitostí zabývala Komise nebo zmocněnci (článek 1 odstavec 2 přílohy A). Potom projednají vodohospodářské orgány smluvních států, dbajíce ustanovení tohoto článku, v jakém rozsahu a v jakém časovém sledu provede každý smluvní stát vodohospodářské řízení. Nedospěje-li se při tom ke shodnému názoru, předloží se tato záležitost prostřednictvím Komise vládám smluvních států.

(5) Vodohospodářské orgány smluvních států se mohou ve vodoprávních záležitostech stýkat přímo.

(6) Dosavadní vodní oprávnění na hraničních vodách a s nimi související závazky zůstávají nedotčeny.

Článek 11

Varovná služba

(1) Příslušná místa smluvních států, zejména také hydrografická služba a místní stanice, budou si navzájem co možná nejrychleji podávat zprávy o nebezpečí velké vody, ledů a jiných nebezpečích, které jsou v souvislosti s hraničními vodami, pokud se o těchto nebezpečích dovědí.

(2) Směrnice pro varovnou službu stanoví Komise.

Článek 12

Těžba štěrku a písku

Štěrky a písek z pískových lavic mezi regulačními liniemi hraničních vod podle článku 1 písmena a) je dovoleno volně těžit pro říční stavební účely v hraničním úseku bez zřetele na jejich polohu v říčním korytě po předchozí dohodě míst smluvních států, příslušných pro říční stavby.

Článek 13

Znakování, vodočty, hydrometrické práce

(1) Topografické znaky na obou březích, jakož i triangulační body, výškové body, kilometrové a hektometrové znaky a vodočty bude každý smluvní stát na svém území udržovat a podle potřeby doplňovat a obnovovat. Příslušná místa smluvních států mohou ve vzájemné dohodě kdykoliv použít těchto zařízení. Smluvní státy budou podporovat provádění hydrometeorologických a hydrometrických pozorování a šetření; výsledky si budou vyměňovat.

(2) Plovoucí plavební znaky, jakož i plavební znaky na mostech a nástavbách budou smluvní státy střídavě zřizovat a udržovat v časovém rozmezí stanoveném Komisí. Pobřežní plavební znaky budou smluvní státy na svém území ve vzájemné dohodě zřizovat a udržovat.

Článek 14

Československo-rakouská komise pro hraniční vody

(1) Vodohospodářské otázky, opatření a práce, na které se vztahuje tato Smlouva, budou projednávány v Československo-rakouské komisi pro hraniční vody.

(2) Komise se poradí o záležitostech, které jí budou předloženy. Usnesení, která se učiní na základě těchto porad, nabudou právní účinnosti schválením vládami smluvních států.

(3) Podrobný okruh činnosti, jakož i složení této Komise a řízení před ní, upravuje statut, který je připojen k této Smlouvě jako příloha A.

Článek 15

Celní ustanovení

(1) Stavební materiál a provozní prostředky, které jsou dováženy z území jednoho smluvního státu na území druhého smluvního státu a jsou určeny k provádění prací v rámci této Smlouvy, s výjimkou pohonných hmot pro pozemní motorová vozidla, jsou trvale osvobozeny od všech dovozních a vývozních poplatků. Tento stavební materiál a provozní prostředky nepodléhají dovozním ani vývozním omezením.

(2) Přečasně budou osvobozena od poplatků ve smyslu odstavce 1 vozidla, plavidla a nástroje (pracovní stroje, nářadí atp.) pod podmínkou, že tyto předměty budou celnímu orgánu předvedeny ke zjištění a že budou během doby, která bude stanovena celním orgánem, zpět vyvezeny. Zajištění poplatků na ně připadajících se neprovádí. Za předměty, které nebudou ve stanovené lhůtě zpět vyvezeny, se platí poplatky. Předměty dovezené z území jednoho smluvního státu, které se pro úplné opotřebování staly nepoužitelnými a nebudou proto zpět vyvezeny, nebudou zpoplatněny za předpokladu, že budou přenechány druhému smluvnímu státu k volné dispozici.

(3) Osoby vykonávající práce na území druhého smluvního státu, jakož i dovážena a vyvážena vozidla, plavidla, stavební materiál, provozní prostředky a nástroje, podléhají celní kontrole příslušného smluvního státu.

(4) Oba smluvní státy si vzájemně zajišťují v souvislosti s vodohospodářskými opatřeními, prováděnými podle této Smlouvy ve společném zájmu, prostřednictvím svých celních správ usnadněné bez poplatkové celní odbavení pro průvoz vozidel, plavidel, stavebního materiálu, provozních prostředků a nástrojů, včetně potřebných pohonných hmot.

Článek 16

Překračování státních hranic

(1) Osoby, které při plnění svých úkolů vyplývajících z této Smlouvy, překračují státní hranice, musí být vybaveny dvojjazyčným průkazem pro překračování státních hranic (hraničním průkazem). Vzory československého a rakouského hraničního průkazu jsou uvedeny v přílohách B a C k této Smlouvě.

(2) Hraniční průkazy opravňující ke vstupu na území Československé socialistické republiky vydává spolkové ministerstvo vnitra Rakouské republiky, hraniční průkazy opravňující ke vstupu na území Rakouské republiky vydávají příslušné úřady Československé socialistické republiky. Hraniční průkazy se vydávají s platností až na dobu pěti let.

(3) Hraniční průkazy se vidují na dobu jejich platnosti. Hraniční průkazy Československé socialistické republiky viduje spolkové ministerstvo vnitra Rakouské republiky, hraniční průkazy Rakouské republiky viduje ministerstvo vnitra Československé socialistické republiky. Vydávání a vidování hraničních průkazů je zproštěno poplatků a dávek.

(4) Smluvní státy jsou oprávněny bez uvedení důvodů odmítnout vidování hraničních průkazů nebo udělené vidování kdykoli zrušit. O tom musí být neprodleně vyrozuměn úřad druhého smluvního státu, který hraniční průkaz vydal.

(5) Držitelé hraničních průkazů jsou oprávněni překračovat státní hranice i mimo přípustné hraniční přechody a pobývat na území druhého smluvního státu až do vzdálenosti 200 m od státních hranic; ve zvlášť odůvodněných případech mohou být vydány hraniční průkazy opravňující k pobytu na území druhého smluvního státu až do vzdálenosti 20 km od státních hranic.

(6) Pobyt na území druhého smluvního státu je povolen jen v době od svítání do soumraku. Toto ustanovení však neplatí při živelních pohromách a jiných nepředvídaných událostech.

(7) Účel, pro který se hraniční průkaz vydává, jakož i obvod pracoviště na území druhého smluvního státu, musí být v hraničním průkazu přesně uveden.

(8) Držitelé hraničních průkazů jsou povinni předložit je na požádání ke kontrole příslušným úředním orgánům smluvních států.

(9) Každý smluvní stát je povinen včas vyrozumět své příslušné pohraniční kontrolní orgány o místě, době a účelu překročení státních hranic držiteli hraničních průkazů, jakož i o zahájení a ukončení činnosti na území druhého smluvního státu.

(10) Každá ztráta hraničního průkazu musí být oznámena úřadu, který hraniční průkaz vydal; musí být o tom uvědoměn úřad, který hraniční průkaz vidoval. Došlo-li ke ztrátě hraničního průkazu na území druhého smluvního státu, musí být o tom uvědoměny též příslušné pohraniční kontrolní orgány.

(11) Bude-li držitel hraničního průkazu během své činnosti na území druhého smluvního státu zadržen pro trestný čin, vyrozumí se o tom do 24 hodin pohraniční kontrolní orgán na nejbližším hraničním kontrolním přechodu smluvního státu, který hraniční průkaz vydal, s uvedením důvodu zadržení.

(12) Každý smluvní stát je povinen převzít na požádání neprodleně zpět držitele hraničního průkazu, který byl vydán jeho úřady.

Článek 17

Technická a finanční kontrola

Smluvní státy si vzájemně zajistí možnost společné prohlídky a posouzení všech prací prováděných v rámci této Smlouvy. Provedení a vyúčtování veřejných prací, uskutečněných společnými náklady nebo podle článku 8 odstavce 3, bude přezkoušeno společně. Bližší podrobnosti stanoví Komise.

Článek 18

Ulehčení provádění Smlouvy

Smluvní státy se vynasnaží ulehčit provádění této Smlouvy, jakož i činnost Komise, přičemž budou dbát zájmů obou stran.

Článek 19

Řešení rozporů

(1) Rozpory týkající se výkladu nebo provádění této Smlouvy budou řešeny příslušnými místy obou smluvních států. Tím není vyloučeno řešení diplomatickou cestou.

(2) Jestliže nebude možno vyřešit rozpor tímto způsobem, bude předložen na požádání jednoho ze smluvních států rozhodčímu soudu.

(3) Rozhodčí soud bude ustanoven případ od případu tak, že každý z obou smluvních států určí do tří měsíců poté, kdy jeden z nich oznámil svůj úmysl se obrátit na rozhodčí soud, po jednom roz-

hodci, a že se takto určení rozhodci dohodnou na příslušníku třetího státu jako předsedovi. Nedojde-li k dohodě o předsedovi do šesti měsíců poté, kdy jeden z obou smluvních států oznámil svůj úmysl obrátit se na rozhodčí soud a nebude-li dohodnuto jinak, platí pro určení předsedy ustanovení článku 45 Úmluvy ze dne 18. října 1907 o pokojném řešení mezinárodních sporů, pokud se vztahují na volbu předsedy.

(4) Rozhodčí soud rozhoduje podle této Smlouvy, jakož i s použitím mezinárodního obyčejového práva a obecně uznaných právních zásad.

(5) Rozhodčí soud rozhoduje většinou hlasů. Jeho rozhodnutí jsou závazná. Každý ze smluvních států hradí výlohy svého rozhodce; ostatní výlohy hradí oba smluvní státy stejným dílem. V ostatním si upraví řízení rozhodčí soud sám.

(6) Pokud jde o předvolávání a výslech svědků a znalců, použije se obdobně ustanovení o právní pomoci platných v té které době mezi oběma smluvními státy.

Článek 20

Přechodná ustanovení

(1) Ustanovení této Smlouvy nahrazují dosavadní ujednání mezi oběma smluvními státy o řešení vodohospodářských otázek a opatření na hraničních vodách.

(2) Práce a opatření započatá nebo provedená před platností této Smlouvy budou považována za

práce a opatření ve smyslu této Smlouvy. Jejich vyúčtování se provede podle článků 8 a 9 této Smlouvy.

Článek 21

Vnitrostátní závazky

Vnitrostátní úpravy a závazky týkající se vodohospodářských opatření a s tím související úhrady nákladů nejsou dotčeny povinnostmi, které v této Smlouvě vzájemně převzaly smluvní státy.

Článek 22

Ratifikace a doba platnosti

(1) Tato Smlouva bude ratifikována. Ratifikační listiny budou vyměněny v Praze.

(2) Smlouva vstupuje v platnost třicátý den po výměně ratifikačních listin a nelze ji po dobu pěti let vypovědět. Po uplynutí tohoto období zůstává Smlouva v platnosti, pokud ji jeden ze smluvních států nevypraví. Výpověď nabude účinnosti koncem kalendářního roku, který následuje po roce, v němž bylo oznámení výpovědi doručeno diplomatickou cestou druhému smluvnímu státu.

Na důkaz toho zmocněnci obou smluvních států tuto Smlouvu podepsali a opatřili ji svými pečeti.

Dáno ve Vídni dne 7. 12. 1967 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a německém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Československou socialistickou republiku:

Boháč v. r.

Za Rakouskou republiku:

Marquet v. r.

STATUT

Československo-rakouské komise pro hraniční vody

Článek 1

Složení Komise

(1) K projednávání vodohospodářských otázek, opatření a prací zmíněných v článku 14 této Smlouvy vytvoří smluvní státy stálou komisi, Československo-rakouskou komisi pro hraniční vody.

(2) Každý smluvní stát vysílá do Komise čtyřčlennou delegaci a jmenuje jednoho člena delegace stálým zmocněncem. Podle potřeby mohou být přibráni k jednáním Komise experti.

(3) Komise si stanoví svůj jednací řád.

(4) Každý smluvní stát nese náklady spojené s činností své části Komise.

Článek 2

Povinnosti Komise

(1) V rámci činnosti stanovené v člancích 1 a 2 této Smlouvy bude Komise projednávat zejména tyto záležitosti:

- a) praktická řešení technických a hospodářských otázek, jakož i zajištění vodohospodářské stavební spolupráce;
- b) otázky týkající se jednotlivých případů nepříznivého ovlivnění vodních poměrů podle článku 3 odstavců 1 a 2 Smlouvy;
- c) posouzení nutnosti opatření podle článku 3 odstavce 4 a článku 4 odstavce 1 Smlouvy;
- d) projektování vodohospodářských staveb, způsob jejich provedení, jakož i otázky údržby;
- e) technické projekty a rozpočty nákladů pro vodohospodářské stavební práce, regulační stavby a jiné stavební objekty (mosty, vzdouvací zařízení, zařízení pro odběr vody atp.), časové rozdělení provedení staveb, dozor a kolaudaci společných prací a opatření;
- f) povinnost nést náklady podle článků 8 a 9 Smlouvy;
- g) kontrolu plnění usnesení a provádění prací a opatření;
- h) otázky těžby šterku a písku;
- i) opatření a práce, které nebudou prováděny místy smluvních států, příslušnými pro správu vodních toků;
- j) otázky udržování čistoty hraničních vod;
- k) výklad otázek podle článku 2 odstavce 2 Smlouvy a jejich postoupení příslušným místům;
- l) opatření a práce, které se týkají hraničních vod, které však jsou prováděny pouze vnitrostátně;

m) průzkum, měření a studie, které souvisí s vodohospodářskými stavebními pracemi na hraničních vodách; vzájemnou výměnu zkušeností v této oblasti;

n) otázky spojené s překračováním státních hranic;

o) zajištění obecného užívání a využití oddělených částí území, vzniknou-li změny přirozeným přesunem nebo dohodnutým přeložením hraničních vod;

p) sporné otázky.

(2) Zmocněnci se mohou přímo stýkat a projednávat běžné záležitosti. Podávají o tom zprávu Komisi při jejím nejbližším zasedání.

Článek 3

Zasedání Komise

(1) Komise se schází zpravidla jednou za rok k řádnému zasedání. Na žádost jednoho zmocněnce bude do jednoho měsíce svoláno mimořádné zasedání.

(2) Nebude-li ujednáno jinak, konají se zasedání Komise střídavě v jednom ze smluvních států.

(3) Zasedání svolává zmocněnec smluvního státu, na jehož území se má konat zasedání, v dohodě se zmocněncem druhého smluvního státu.

(4) Pořad jednání stanoví dohodou zmocněnci před zasedáním; pořad jednání může být při zasedání po dohodě pozměněn.

Článek 4

Způsob práce Komise

(1) Jednání vede zmocněnec smluvního státu, na jehož území se zasedání koná.

(2) Jednání Komise jsou vedena v jazycích smluvních států.

(3) K usnesení Komise je třeba shody obou delegací.

(4) O zasedáních se sepisují ve dvojím vyhotovení stejně znějící protokoly v jazycích smluvních států a podepisují je zmocněnci smluvních států.

Článek 5

Schvalování usnesení Komise

Usneseními Komise se nepředchází právu vlád rozhodovat. Usnesení smějí být prováděna jen tehdy, jestliže byla schválena vládami smluvních států. O rozhodnutí svých vlád se zmocněnci navzájem uvědomují.

**ČESKOSLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA
TSCHECHOSLOWAKISCHE SOZIALISTISCHE REPUBLIK**

**Státní znak
Staatswappen**

**Průkaz
pro překračování státních hranic
Grenzübertrittsausweis**

podle Smlouvy mezi Československou socialistickou republikou a Rakouskou republikou o úpravě
vodohospodářských otázek na hraničních vodách

auf Grund des Vertrages zwischen der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik und der
Republik Österreich über die Regelung von wasserwirtschaftlichen Fragen an den Grenzgewässern

Čís.

Nr.

.....
Příjmení a jméno
Zu- und Vorname

.....
Datum a místo narození
Datum und Ort der Geburt

.....
Státní příslušnost
Staatsangehörigkeit

.....
Povolání
Beruf

.....
Trvalé bydliště
Ständiger Wohnort

Podobenka
Lichtbild

Podpis držitele
Unterschrift des Inhabers

Razítko
Stempel

Výška postavy
Größe

Obličej
Gesicht

Barva vlasů
Farbe der Haare

Barva očí
Farbe der Augen

Zvláštní znamení
Besondere Kennzeichen

Držitel průkazu je oprávněn
Der Ausweisinhaber ist berechtigt,

za účelem
zum Zwecke

překračovat československo-rakouské státní hranice v úseku
die tschechoslowakisch-österreichische Staatsgrenze im Abschnitt

a zdržovat se na území Rakouské republiky
zu überschreiten und sich auf dem Gebiete der Republik Österreich

do vzdálenosti od státních hranic.
in einer Entfernung bis zu von der Staatsgrenze aufzuhalten.

Tento průkaz platí do
Dieser Ausweis ist gültig bis

Vydávající úřad
Ausstellungsbehörde

Místo a datum
Ort und Datum

Razítko
Stempel

.....
Podpis
Unterschrift

Vidováno do
Vidiert bis

Vidující úřad
Vidierungsbehörde

Místo a datum
Ort und Datum

Razítko
Stempel

.....
Podpis
Unterschrift

Úřední záznamy
Amtliche Vermerke

**REPUBLIK ÖSTERREICH
RAKOUSKÁ REPUBLIKA**

Staatswappen

Státní znak

Grenzübertrittsausweis

Průkaz

pro překračování státních hranic

auf Grund des Vertrages zwischen der Republik Österreich und der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik über die Regelung von wasserwirtschaftlichen Fragen an den Grenzgewässern
podle Smlouvy mezi Rakouskou republikou a Československou socialistickou republikou o úpravě
vodohospodářských otázek na hraničních vodách

Nr.

Čís.

.....
Zu- und Vorname
Příjmení a jméno

.....
Datum und Ort der Geburt
Datum a místo narození

.....
Staatsangehörigkeit
Státní příslušnost

.....
Beruf
Povolání

.....
Ständiger Wohnort
Trvalé bydliště

.....
Rozměr: 12 cm X 8 cm, třídílný

Materiál: kartón

Barva: světlemodrá

Lichtbild
Podobenka

Unterschrift des Inhabers
Podpis držitele

Stempel
Razítko

Größe
Výška postavy

Gesicht
Obličej

Farbe der Haare
Barva vlasů

Farbe der Augen
Barva očí

Besondere Kennzeichen
Zvláštní znamení

Der Ausweisinhaber ist berechtigt,
Držitel průkazu je oprávněn

zum Zwecke
za účelem

die österreichisch-tschechoslowakische Staatsgrenze im Abschnitt
překračovat rakousko-československé státní hranice v úseku

zu überschreiten und sich auf dem Gebiete der Tschechoslowakischen Sozialistischen
Republik in einer Entfernung bis zu von der Staatsgrenze aufzuhalten.

a zdržovat se na území Československé socialistické republiky do vzdálenosti
od státních hranic.

Dieser Ausweis ist gültig bis
Tento průkaz platí do

Ausstellungsbehörde
Vydávající úřad

Ort und Datum
Místo a datum

Stempel
Razítko

.....
Unterschrift
Podpis

Vidiert bis
Vidováno do

Vidierungsbehörde
Vidující úřad

Ort und Datum
Místo a datum

Stempel
Razítko

.....
Unterschrift
Podpis

Amtliche Vermerke
Úřední záznamy

Závěrečný protokol

Při podpisu dnes uzavřené Smlouvy mezi Československou socialistickou republikou a Rakouskou republikou o úpravě vodohospodářských otázek na hraničních vodách bylo dosaženo dohody o těchto bodech:

1. Ustanovení této Smlouvy se nevztahují na výkony provedené v rámci úpravy řeky Moravy v době od 13. března 1938 do 27. dubna 1945. Oba smluvní státy si vyhrazují právo předložit otázky finančního vyrovnání prací z tohoto období při jiných jednáních.

2. Zůstatek vz. zlý ve prospěch Rakouské republiky z prací provedených při úpravě řeky Moravy do konce roku 1965 ve výši 431 039 00 hodin pomocného dělníka vyrovná Československá socialistická republika in natura.

Tento Závěrečný protokol tvoří nedílnou součást Smlouvy.

Na důkaz toho podepsali zmocněnci tento Závěrečný protokol.

Dáno ve Vídni dne 7. 12. 1967 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a německém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Československou socialistickou republiku:

Boháč v. r.

Za Rakouskou republiku:

Marquet v. r.

58

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 26. března 1970

o Dohodě o letecké dopravě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Syrské arabské republiky

Dne 18. července 1966 byla v Damašku podepsána Dohoda o letecké dopravě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Syrské arabské republiky.

Podle svého článku 15 vstoupila Dohoda v platnost dnem 3. února 1969.

Český překlad Dohody se vyhláší současně.

Ministr:

v z. Ing. Kurka v. r.

DOHODA

o letecké dopravě mezi vládou Československé socialistické republiky
a vládou Syrské arabské republiky

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Syrské arabské republiky, přejíce si učinit opatření ke zřízení pravidelných leteckých obchodních služeb mezi svými zeměmi a přes tyto země, dohodly se takto:

Článek 1

Smluvní strany si vzájemně poskytují práva stanovená v této Dohodě a její Příloze za účelem zavedení a provozování pravidelných mezinárodních leteckých služeb na stanovených tratích. Tyto služby mohou být zahájeny ihned nebo později podle přání smluvní strany, které se tato práva poskytují.

Článek 2

1. Každá smluvní strana má právo určit písemným oznámením druhé smluvní straně jeden nebo více leteckých podniků k provozování dohodnutých služeb na stanovených tratích.

2. Jakmile jedna smluvní strana byla vyrozuměna o určení leteckého podniku druhou smluvní stranou, udělí s výhradou odstavce 3 tohoto článku s nejmenším možným odkladem příslušné provozní oprávnění.

3. Letecký úřad jedné smluvní strany může požadovat, aby letecký podnik určený druhou smluvní stranou prokázal, že je způsobilý k plnění podmínek stanovených v zákonech a předpisech, které obvykle platí při provozování mezinárodních leteckých služeb.

Článek 3

1. Zákony a předpisy, které na území jedné smluvní strany upravují vstup, pobyt a výstup letadel užívaných k mezinárodním letům nebo které se vztahují na lety těchto letadel nad tímto územím, budou se vztahovat na letadla určeného leteckého podniku druhé smluvní strany.

2. Zákony a předpisy, které na území jedné smluvní strany upravují vstup, pobyt a výstup cestujících, posádek, poštovních zásilek a zboží budou se vztahovat na cestující, posádky, poštovní zásilky a zboží dopravované letadly určeného leteckého podniku druhé smluvní strany po dobu jejich pobytu na uvedeném území.

Článek 4

1. Letadla používaná určeným leteckým podnikem jedné smluvní strany k provozování dohodnutých služeb, jakož i jejich obvyklé vybavení, zásoby paliv a mazacích olejů, náhradní díly a zásoby na palubě (včetně potravin, nápojů, tabá-

kových výrobků) a jiné předměty obvykle prodávané na palubě letadel, budou osvobozeny od celních a jiných poplatků a daní při přiletu na území druhé smluvní strany za podmínky, že toto vybavení a zásoby zůstanou na palubě až do doby, kdy budou znovu vyvezeny nebo použity na palubě letadla za letu, i když se tento let uskuteční nad územím této smluvní strany.

2. Od stejných poplatků a daní s výjimkou poplatků za poskytnuté služby budou rovněž osvobozeny:

- a) pohonné hmoty a mazací oleje vzaté na palubu letadel na území jedné smluvní strany a určené pro potřebu letadel používaných určeným leteckým podnikem druhé smluvní strany, k provozu na stanovených tratích, i když tyto zásoby mají být spotřebovány na úseku trati nad územím smluvní strany, kde byly vzaty, na palubu,
- b) náhradní díly dovezené na území jedné smluvní strany a určené k údržbě nebo opravě letadel používaných určeným leteckým podnikem druhé smluvní strany při provozu na stanovených tratích,
- c) zásoby vzaté na palubu letadel na území jedné smluvní strany v rozsahu stanoveném úřady této smluvní strany a určené k použití na palubě letadel druhé smluvní strany při provozu na stanovených tratích.

3. Obvyklé palubní vybavení, zásoby pohonných hmot a mazacích olejů, palubní zásoby, jakož i náhradní díly, které jsou na palubě letadel používaných leteckým podnikem určeným jednou smluvní stranou, mohou být vyloženy na území druhé smluvní strany pouze se souhlasem jejich celních orgánů. V takovém případě budou uloženy pod dohledem těchto orgánů až do doby, kdy budou znovu vyvezeny nebo použity v souladu s celními předpisy.

4. Propagační letecké publikace a potřebné kancelářské vybavení, jakož i zařízení kanceláře zastoupení leteckého podniku jedné smluvní strany budou osvobozeny od celních poplatků a jiných daní při dovozu na území druhé smluvní strany.

5. Shora uvedené zásoby, s výjimkou propagačních leteckých publikací uvedených v tomto článku, zvýhodněné při vstupu na území jedné smluvní strany ve smyslu předchozích odstavců, nebudou moci být zcizeny bez souhlasu celních orgánů této smluvní strany.

Článek 5

1. Každá smluvní strana poskytne na základě vzájemnosti určenému leteckému podniku druhé smluvní strany na svém území osvobození od všech daní ze zisků nebo příjmů plynoucích z provozování dohodnutých leteckých služeb.

2. Poplatky za užívání letišť se budou vybírat podle sazeb stanovených příslušnými orgány každé smluvní strany.

Článek 6

1. Převody příjmů dosažených určeným leteckým podnikem jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany se budou provádět podle platných devizových předpisů této smluvní strany; v případě, že vlády obou smluvních stran sjednají platební dohodu, budou pro finanční vypořádání platit její ustanovení.

2. Smluvní strany usnadní v co největší míře převody těchto příjmů.

Článek 7

1. Tarify, které budou používat letecké podniky jedné smluvní strany za přepravu na území nebo z území druhé smluvní strany, budou stanoveny v přiměřené výši s přihlédnutím ke všem důležitým okolnostem, zvláště provozním nákladům, přiměřenému zisku a tarifům ostatních leteckých podniků.

2. Tarify uvedené v odstavci 1 tohoto článku budou stanoveny, pokud to bude možné, společnou dohodou určených leteckých podniků obou smluvních stran.

3. Takto určené tarify budou před zavedením podléhat schválení leteckých úřadů smluvních stran.

4. Nemůže-li být dosaženo dohody o tarifech mezi určenými leteckými podniky, bude případný spor řešen v souladu s ustanoveními článku 11 této Dohody.

Článek 8

Určený letecký podnik každé smluvní strany je oprávněn udržovat na území druhé smluvní strany technický a obchodní personál v počtu přiměřeném rozsahu vykonávaných služeb.

Článek 9

1. Na každé z tratí uvedených v Příloze bude cílem dohodnutých služeb uvést do provozu při zachování přiměřeného koeficientu využití dopravní kapacity, která odpovídá obvyklé a předvídatelné poptávce po mezinárodní letecké dopravě směrem z území nebo na území smluvní strany, která určila letecký podnik provozující tyto služby.

2. Podnik určený jednou smluvní stranou bude moci v mezích kapacity předvídané v odstavci 1 tohoto článku uspokojit poptávku po přepravě mezi územím třetího státu, jímž procházejí tratě stanovené v Příloze, a územím druhé smluvní strany.

3. V případě, že by si letecký úřad jedné smluvní strany nepřál buď částečně nebo plně zajišťovat přepravní kapacitu na jedné nebo více tratích, která na něho připadá, bude moci postoupit na určitou dobu určenému leteckému podniku druhé smluvní strany část nebo celou přepravní kapacitu, která není zajišťována. Toto opatření podléhá schválení leteckých úřadů smluvních stran.

Článek 10

Letecké úřady smluvních stran budou podle potřeby v přímém styku a budou se konzultovat s cílem zajistit provádění této Dohody a její Přílohy.

Článek 11

V případě, že dojde mezi smluvními stranami k jakémukoli sporu týkajícímu se výkladu nebo provádění této Dohody a její Přílohy, bude tento spor urovnán přímým jednáním mezi leteckými úřady smluvních stran. Jestliže mezi leteckými úřady nebude dosaženo dohody, spor bude urovnán diplomatickou cestou.

Článek 12

1. Jestliže jedna ze smluvních stran bude považovat za žádoucí změnit kterékoliv ustanovení této Dohody, může požádat o konzultaci druhou smluvní stranu. Takováto konzultace se uskuteční do 60 dnů ode dne podání žádosti a může být provedena písemně nebo ústně mezi leteckými úřady smluvních stran.

2. Změna Přílohy této Dohody může být provedena přímou dohodou mezi leteckými úřady smluvních stran. Tato změna bude prováděna ihned.

3. Jakákoli změna této Dohody nebo její Přílohy provedená podle ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku vstoupí definitivně v platnost, jakmile bude schválena výměnou nót mezi smluvními stranami.

Článek 13

Pro provádění této Dohody a její Přílohy mají dále uvedené výrazy tento význam:

- a) „letecký úřad“ značí, pokud jde o Československou socialistickou republiku, Správu civilního letectví ministerstva dopravy, a pokud jde o Sýrskou arabskou republiku, Generální ředitelství civilního letectví, nebo v obou případech každý orgán, pověřený prováděním úkolů, které jsou v současné době vykonávány uvedenými úřady,
- b) „dohodnuté služby“ a „stanovené tratě“ značí mezinárodní letecké služby a tratě předvídané v Příloze této Dohody,
- c) „určený letecký podnik“ značí letecký podnik, který jedna smluvní strana oznámila druhé smluvní straně jako podnik, který bude provozovat dohodnuté služby.

Článek 14

Každá smluvní strana může kdykoliv oznámit druhé smluvní straně své rozhodnutí vypovědět tuto Dohodu. V takovém případě platnost této Dohody skončí rok ode dne předání oznámení druhé smluvní straně, pokud výpověď nebude po vzájemné dohodě odvolána před uplynutím tohoto období.

Článek 15

Každá smluvní strana oznámí písemně druhé smluvní straně schválení této Dohody podle svých vnitrostátních předpisů. Dohoda vstoupí v platnost počínaje datem posledního z těchto písemných oznámení.

Ustanovení této Dohody budou předběžně prováděna ode dne jejího podpisu.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Martin **Murín** v. r.

Článek 16

Jedině ustanovení této Dohody a její Přílohy budou upravovat smluvní vztahy v letecké dopravě mezi oběma smluvními stranami a zruší všechny úpravy smluvních vztahů v letecké dopravě, které existovaly mezi těmito smluvními stranami před datem podpisu této Dohody a její Přílohy.

Článek 17

Tato Dohoda bude registrována u generálního sekretáře Mezinárodní organizace pro civilní letectví.

Dáno v Damašku, dne 18. července 1966, ve dvou vyhotoveních v jazyce francouzském.

Na důkaz toho zmocněnci smluvních stran tuto Dohodu podepsali a opatřili ji pečeti.

Za vládu

Syrské arabské republiky:

Nahed al **Khani** v. r.

PŘÍLOHA

k Dohodě o letecké dopravě mezi vládou Československé socialistické republiky
a vládou Syrské arabské republiky

1. Vláda Syrské arabské republiky poskytne podnikům určeným vládou Československé socialistické republiky právo provozovat letecké služby na tratích stanovených v Seznamu I, za podmínek stanovených touto Přílohou. Československá socialistická republika určuje k provozování dohodnutých leteckých služeb podnik Československé aerolinie.
 2. Vláda Československé socialistické republiky poskytne podnikům určeným vládou Syrské arabské republiky právo provozovat letecké služby na tratích stanovených v Seznamu II,
- za podmínek stanovených touto Přílohou. Syrská arabská republika určuje k provozování dohodnutých služeb podnik Syrian Arab Airlines.
3. Pokud se týká území druhé smluvní strany, má letecký podnik určený každou smluvní stranou podle této Dohody právo:
 - a) přelétávat toto území bez přistání
 - b) provádět zde technická přistání
 - c) provádět zde přistání za účelem vykládky a nakládání při mezinárodní přepravě cestujících, zboží a poštovních zásilek.

SEZNAM I

Pro letecký podnik určený vládou Československé socialistické republiky:

Praha a/nebo Bratislava — mezilehlá místa —	Damašek a/nebo Alepo	— místa za Syrskou arabskou republikou
---	-------------------------	---

SEZNAM II

Pro letecký podnik určený vládou Syrské arabské republiky:

Damašek a/nebo Alepo — mezilehlá místa —	Praha a/nebo Bratislava	— místa za Československou socialistickou republikou
--	-------------------------------	---

Poznámka 1. Každý letecký podnik určený k provozování dohodnutých leteckých služeb může provádět lety v obou směrech a vynechávat jedno nebo i více mezilehlých míst a míst na území druhé smluvní strany.

Poznámka 2. Místa na stanovených tratích, která nejsou určena, budou dohodnuta leteckými úřady obou smluvních stran a příslušná ujednání vstoupí v platnost výměnou dopisů mezi leteckými úřady.

59

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 14. května 1970

o Celní úmluvě týkající se dočasného dovozu vědeckého materiálu

Dne 11. června 1968 byla v Bruselu sjednána Celní úmluva týkající se dočasného dovozu vědeckého materiálu.

Listina o přístupu Československé socialistické republiky k Celní úmluvě týkající se dočasného dovozu vědeckého materiálu byla uložena u generálního tajemníka Rady pro celní spolupráci dne 4. února 1970.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 20 odst. 1 dnem 5. září 1969. Pro Československou socialistickou republiku vstoupila v platnost v souladu se svým článkem 20 odst. 2 dnem 4. května 1970.

Český překlad úmluvy se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Marko v. r.

CELNÍ ÚMLUVA

týkající se dočasného dovozu vědeckého materiálu

PREAMBULE

SMLUVNÍ STRANY této úmluvy, která byla vypracována pod záštitou Rady pro celní spolupráci a za podpory Organizace spojených národů pro školství, vědu a kulturu (UNESCO),

berouce zřetel na skutečnost, že vývoj vědeckého výzkumu a školství je rozhodujícím činitelem ekonomického a sociálního pokroku,

jsouce přesvědčeny, že souhlas s všeobecným ulehčením podmínek pro dočasný dovoz materiálů určených pro vědecký výzkum a pro účely školství a nepodléhajících cla a daním může tento pokrok účinným způsobem podpořit,

dohodly se, jak následuje:

KAPITOLA PRVNÍ

Definice

Článek 1

Pro účely této Dohody se pod následujícími pojmy rozumí:

- (a) pod pojmem „vědecký materiál“: přístroje, aparáty, stroje a jejich příslušenství používané pro účely vědeckého výzkumu nebo pro vyučovací účely;
- (b) pod pojmem „dovozní poplatky a daně“: celní poplatky a všechny ostatní dávky, daně, poplatky apod. vybírané při dovozu anebo u příležitosti dovozu zboží, s výjimkou poplatků a dávek, jejichž výše je omezena na přibližnou hodnotu poskytovaného výkonu;
- (c) pod pojmem „celní záznam“: dočasný dovoz bez vybrání dovozního cla, poplatků a daní a bez dovozních zákazů či omezení za předpokladu, že dojde k zpětnému vývozu;
- (d) pod pojmem „schválené instituce“: vědecke, popř. školské ústavy veřejnoprávní či soukromoprávní povahy, jejichž převážným účelem není dosahování zisku a které byly schváleny a připuštěny úřady země dovozu k přijímání vědeckého materiálu v celním záznamu;
- (e) pod pojmem „ratifikace“: vlastní ratifikace, popř. přijetí či schválení;

- (f) pod pojmem „Rada“: organizace založená na základě Dohody, uzavřené v Bruselu dne 15. prosince 1950, o zřízení Rady pro celní spolupráci.

KAPITOLA DRUHÁ

Rozsah úmluvy

Článek 2

Každá ze smluvních stran se zavazuje, že povolí dovoz v celním záznamu

- (a) vědeckých materiálů určených k použití na jejím území pro účely výlučně vědeckého výzkumu nebo pro účely vzdělávací;
- (b) náhradních dílů pro vědecké materiály dovezené v celním záznamu podle ustanovení odstavce (a) tohoto článku;
- (c) nástrojů speciálně vytvořených pro sestavení, kontrolu, měření, popř. opravy vědeckého materiálu, kterého se na jejím území používá výlučně pro účely vědeckého výzkumu nebo pro účely vyučovací.

Článek 3

Dovoz vědeckého materiálu, náhradních dílů a speciálně vytvořených nástrojů může však být povolen za těchto podmínek:

- (a) že jsou dováženy prostřednictvím schválených nebo připuštěných institucí a též, že se jich bude používat pod kontrolou a odpovědností těchto institucí;
- (b) že se jich bude používat v zemi dovozu pro neobchodní účely;
- (c) že budou dováženy v přiměřeném počtu se zřetelem na jejich určení;
- (d) že je bude možno identifikovat při jejich zpětném vývozu;
- (e) že během jejich přítomnosti v zemi dovozu zůstanou ve vlastnictví fyzické osoby, která má své bydliště v cizině, popř. právnické osoby, která má sídlo v cizině.

Článek 4

Každá smluvní strana bude oprávněna zcela nebo zčásti zrušit platnost závazků převzatých touto úmluvou, jestliže se zboží, které se svou vědeckou hodnotou rovná vědeckému materiálu a jehož dovoz je předmětem celního záznamu, vyrábí nebo je k dispozici v zemi dovozu.

KAPITOLA TŘETÍ

Zvláštní ustanovení

Článek 5

Každá smluvní strana se zavazuje, že ve všech případech, v nichž to bude považovat za možné,

nebude vyžadovat složení garancie pro zaplacení eventuálních celních poplatků a dávek při dovozu a že se spokojí pouze s písemným prohlášením. Takové písemné prohlášení může být vyžadováno buď odděleně při každém dovozu, nebo všeobecným způsobem pro určitou dobu, nebo konečně pro dobu, po kterou je příslušnému institutu uděleno oprávnění k dovozu těchto vědeckých materiálů.

Článek 6

1. Dočasně dovezený vědecký materiál musí být vyvezen zpět ve lhůtě 6 měsíců od data jeho dovozu. Celní úřady země dovozu však mohou žádat, aby tento materiál byl vyvezen zpět v kratší lhůtě, která podle jejich mínění je dostatečná k dosažení účelu, za kterým byl dovoz v celním záznamu uskutečněn.

2. V případě nutnosti mohou celní úřady buď souhlasit s delší lhůtou, nebo mohou dodatečně prodloužit lhůtu původní.

3. Není-li možno vědecký materiál, který byl dovezen v celním záznamu, zcela nebo zčásti vyvézt v důsledku zabavení nebo obstavení, přičemž k tomuto zabavení nebo obstavení nedošlo v důsledku žádosti soukromých osob, povinnost zpětného vývozu se ruší po dobu trvání pozastavení.

Článek 7

Zpětný vývoz vědeckého materiálu dovezeného v celním záznamu může být uskutečněn jednorázově nebo v několika zásilkách přes kterýkoliv celní úřad oprávněný k odbavování takových zásilek, i když není totožný s celním úřadem dovozním.

Článek 8

S vědeckým materiálem dovezeným v celním záznamu může být naloženo jinak než předepsaným zpětným vývozem, zejména může být takového vědeckého materiálu použito pro vnitřní spotřebu za předpokladu, že budou splněny veškeré podmínky a formality předepsané právním řádem země, kam tento materiál byl v celním záznamu dovezen.

Článek 9

V případě řádně doloženého poškození nebude zpětný vývoz takového těžce poškozeného vědeckého materiálu nebo některé jeho části vyžadován, a to bez ohledu na ustanovení této úmluvy předepisující tento zpětný vývoz, jestliže jsou splněny některé z níže uvedených podmínek na základě rozhodnutí celních orgánů:

- (a) jestliže je takový materiál nebo jeho část podrobena celním poplatkům a dávkám vybíraným v takovém případě;
- (b) jestliže je přenechán bez jakýchkoliv závazků a povinností k placení poplatků příslušné státní pokladně země, do níž byl v celním záznamu dovezen;

(c) jestliže je pod úřední kontrolou zničen, aniž z toho státní pokladně země, do které byl v celním záznamu dovezen, vzniknou nějaké finanční závazky.

Článek 10

Ustanovení výše uvedeného čl. 9 se vztahují rovněž na součástky, které byly nahrazeny v důsledku opravy vědeckého materiálu nebo v důsledku změn provedených na tomto materiálu během doby, kdy se nalézal na území země, kam byl v celním záznamu dovezen.

Článek 11

Ustanovení čl. 6 a 9 se rovněž vztahují na náhradní součástky a na speciální nástroje podle čl. 2 této úmluvy.

KAPITOLA ČTVRTÁ

Různá ustanovení

Článek 12

1. Každá smluvní strana sníží na minimum celní formality týkající se dovozů, o nichž hovoří tato úmluva, a uveřejní v co možná nejkratší době příslušné předpisy upravující tyto formality.

2. Prohlídka a proclení vědeckého materiálu bude prováděno jak při vstupu, tak i při jeho výstupu ve všech případech, kdy to bude možné a vhodné, na místě, kde tento materiál bude používán.

Článek 13

Ustanovení této úmluvy představují minimální úlevy a nikterak nevylučují poskytnutí větších úlev, které některé smluvní strany poskytují nebo by byly ochotny poskytnout buď podle jednostranných předpisů, nebo podle dvoustranných či vícestranných smluv, úmluv a dohod.

Článek 14

Pro účely aplikace této úmluvy se území smluvních stran, která vytvářejí celní nebo ekonomické unie, mohou považovat za jediné území.

Článek 15

Ustanovení této úmluvy nebrání v aplikaci zákonů a omezení vyplývajících z národních zákonů a předpisů, které se zakládají na veřejné morálce nebo na veřejném pořádku, na veřejné bezpečnosti, hygieně a veřejném zdraví, nebo které se vztahují na ochranu patentů a ochranných známek.

Článek 16

Jakékoliv porušení předpisů této úmluvy, jakákoliv substituce, nepravdivé prohlášení nebo

úkon, jehož důsledkem je, že jistá osoba (ať fyzická, nebo právní) nebo jistý vědecký materiál využívá neoprávněně úlev poskytovaných touto úmluvou, vystaví porušovatele v zemi, kde k porušení došlo, sankcím předvídaným v zákonech a předpisech této země, popřípadě bude takový porušovatel povinen zaplatit celní poplatky a dovozní dávky vybírané při dovozu.

KAPITOLA PÁTÁ

Závěrečná ustanovení

Článek 17

1. Ukáže-li se toho potřeba, sejdou se smluvní strany za účelem prozkoumání podmínek, za kterých se tato úmluva aplikuje, zejména aby prostudovaly opatření, která zajistí jejich jednotnou interpretaci i aplikaci.

2. Taková zasedání budou svolána generálním tajemníkem Rady k žádosti jedné smluvní strany, a pokud smluvní strany nepřijmou jiné usnesení, budou se konat v sídle Rady.

3. Jednací řád zasedání bude stanoven smluvními stranami. Usnesení smluvních stran se přijímají dvoutřetinovou většinou přítomných stran, které se zúčastní hlasování.

4. Smluvní strany nebudou oprávněny platně se usnášet o kterékoliv otázce, není-li na zasedání přítomna alespoň nadpoloviční většina.

Článek 18

1. Jakýkoliv spor mezi smluvními stranami, který se týká interpretace nebo aplikace této úmluvy, bude pokud možno řešen přímým jednáním mezi dotčenými smluvními stranami.

2. Jakýkoliv spor, který není možno řešit přímým jednáním mezi zúčastněnými smluvními stranami, bude příslušnými stranami předložen smluvním stranám na zasedání svolané za podmínek čl. 17 této úmluvy. Strany spor prozkoumají a vysloví svá doporučení k jeho urovnání.

3. Smluvní strany se mohou předem dohodnout, že přijmou doporučení ostatních smluvních stran.

Článek 19

1. Smluvní stranou v této úmluvě se může stát každý stát, který je členem Rady, a každý stát, který je členem Organizace spojených národů, popř. jejich specializovaných institucí (za těchto podmínek):

- (a) podpisem této úmluvy, neučiní-li si výhradu ratifikace;
- (b) uložením ratifikační listiny po podpisu této úmluvy s výhradou ratifikace; nebo
- (c) přístupem k této úmluvě.

2. Tato úmluva je otevřena k podpisu státům podle odstavce 1 tohoto článku až do 30. června 1969 v sídle Rady v Bruselu. Po tomto datu je možno k úmluvě přistoupiti.

3. Kterýkoliv stát, který není členem organizací uvedených v odst. 1. tohoto článku, se může stát členem této úmluvy přistoupením k ní poté, co nabyla platnosti, jestliže je k tomu vyzván generálním tajemníkem Rady k žádosti smluvních stran.

4. Ratifikační listiny, popř. listiny o přístupu budou uloženy u generálního tajemníka Rady.

Článek 20

1. Tato úmluva vstoupí v platnost do tří měsíců poté, co ji podepsalo alespoň pět členů podle odst. 1 článku 19 bez výhrady ratifikace, popř. poté, co pět těchto členů uložilo své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu k úmluvě.

2. Vůči členovi, který podepíše tuto úmluvu bez výhrady ratifikace, popř., který ji ratifikuje nebo k ní přistoupí poté, co prvých pět členských států tuto úmluvu buď již podepsalo bez výhrady ratifikace, nebo uložilo své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu, se tato úmluva stane platnou po uplynutí tří měsíců poté, co ji tento stát podepsal bez výhrady ratifikace, popř. co uložil svou ratifikační listinu nebo listinu o přístupu.

Článek 21

1. Tato úmluva se uzavírá na neurčitou dobu. Každá smluvní strana ji však může kdykoliv vypovědět poté, co pro ni tato úmluva vstoupila v platnost podle ustanovení čl. 20 této úmluvy.

2. Výpověď se oznamuje písemným dokumentem, který musí být uložen u generálního tajemníka Rady.

3. Výpověď se stane účinnou do šesti měsíců od předání výpovědní listiny generálnímu tajemníkoví Rady.

Článek 22

1. Smluvní strany mohou na zasedání svolaném za podmínek čl. 17 této úmluvy doporučit doplňky k této úmluvě.

2. Text jakéhokoliv doplňku takto doporučeného oznámí generální tajemník Rady všem smluvním stranám, jakož i jiným signatárním státům, dále generálnímu tajemníkoví Organizace spojených národů a generálnímu řediteli Organizace spojených národů pro školství, vědu a kulturu (UNESCO).

3. Do šesti měsíců od notifikace navrhovaných změn může každá smluvní strana oznámí generálnímu tajemníkoví Rady:

(a) buď, že má námítky proti navrhovanému doplňku;

(b) nebo, že ačkoliv má v úmyslu přijmout doporučený doplněk, nejsou ještě v její zemi splněny podmínky nutné pro takové přijetí.

4. Dokud smluvní strana, která zaslala generálnímu tajemníkoví Rady notifikaci podle ustanovení odstavce 3 (b) tohoto článku, neoznámí, že přijímá doporučenou změnu doplňku, může ve lhůtě devíti měsíců, následující po vypršení lhůty šesti měsíců podle ustanovení odstavce 3 tohoto článku, vnášet své námítky proti navrženému doplňku.

5. Je-li proti navrženému doplňku vznesena námítka za podmínek odstavců 3 a 4 tohoto článku, bude se tento doplněk považovat za nepřijatý a nestane se účinným.

6. Není-li proti navrženému doplňku vznesena žádná námítka za podmínek stanovených v odstavcích 3 a 4 tohoto článku, bude se mít za to, že tento doplněk byl přijat k následujícímu datu:

(a) jestliže žádná smluvní strana nezaslala oznámení podle ustanovení odstavce 3 pododstavce (b) tohoto článku, po uplynutí lhůty šesti měsíců, stanovené v tomto odstavci 3;

(b) jestliže jedna nebo více smluvních stran odeslaly oznámení podle ustanovení odstavce 3 pododstavce (b) tohoto článku, při jedné z níže uvedených událostí podle toho, která nastane dříve, totiž:

(i) ke dni, kdy všechny smluvní strany, které odeslaly generálnímu tajemníkoví Rady takové oznámení, sdělí, že navrhované doplňky přijímají; jestliže však všechna tato sdělení byla učiněna před uplynutím zmíněné lhůty šesti měsíců, bude se za datum účinnosti navrženého doplňku považovat den vypršení této lhůty;

(ii) ke dni uplynutí devíti měsíců lhůty podle ustanovení odstavce 4 tohoto článku.

7. Každý doplněk, který se považuje za přijatý, nabude účinnosti do šesti měsíců poté, co byl považován za přijatý.

8. Generální tajemník Rady oznámí co možná nejdříve všem smluvním stranám i ostatním signatárním státům veškeré námítky vznesené podle odstavce 3 tohoto článku, jakož i veškerá sdělení podle odstavce 3 pododstavce (b) tohoto článku. V dalším pak oznámí všem smluvním stranám i ostatním signatárním státům, zda smluvní strana nebo smluvní strany, které odeslaly zmíněné oznámení, vznesly námítky proti navrhovanému doplňku, nebo zda jej přijaly.

9. O každém státu, který ratifikoval tuto úmluvu nebo k ní přistoupil, se bude mít za to, že přijal rovněž veškeré doplňky, které nabyly účinnosti ke dni uložení ratifikační listiny nebo listiny o přístupu.

Článek 23

1. Každá smluvní strana může oznámit generálnímu tajemníkovi Rady buď při podpisu této úmluvy bez výhrad, při její ratifikaci, popř. při přístupu k ní, nebo později, že tato úmluva se vztahuje na veškerá, nebo jen na některá území, za jejichž mezinárodní vztahy odpovídá, nebo za něž přejímá mezinárodní odpovědnost. Toto oznámení se stane účinným po uplynutí tří měsíců poté, co je generální tajemník Rady obdržel. Závaznost této úmluvy pro území takto označená v notifikaci však nemůže nastat před tím, než se tato úmluva stane závaznou pro zmíněný stát.

2. Každý stát, který podle ustanovení odstavce 1 tohoto článku oznámí, že rozšiřuje platnost této úmluvy na území, za jehož mezinárodní vztahy odpovídá, nebo za něž přebírá mezinárodní odpovědnost, může za podmínek čl. 21 této úmluvy oznámit generálnímu tajemníkovi Rady, že takové území přestane být úmluvou vázáno.

Článek 24

Není přípustěna žádná výhrada k této úmluvě.

Článek 25

Generální tajemník Rady oznámí všem smluvním stranám, jakož i všem ostatním signatárním státům, dále generálnímu tajemníkovi Organizace

spojených národů a generálnímu řediteli Organizace spojených národů pro školství, vědu a kulturu (UNESCO):

- (a) podpisy, ratifikace a přístupy podle čl. 19 této úmluvy;
- (b) datum, ke kterému vstoupí tato úmluva v účinnost podle ustanovení čl. 20;
- (c) došlé výpovědi podle čl. 21;
- (d) doplňky, o kterých se bude mít za to, že byly přijaty podle čl. 22, jakož i datum, ke kterému vstoupí v platnost;
- (e) došlá oznámení podle ustanovení čl. 23.

Článek 26

Podle ustanovení čl. 102 Charty Spojených národů bude tato úmluva registrována v sekretariátu Spojených národů na žádost generálního tajemníka Rady.

Na důkaz čehož podepsaní zástupci, k tomuto účelu řádně zmocnění, tuto úmluvu podepsali.

Dáno v Bruselu dne jedenáctého června roku tisícího devítistého šedesátého osmého v jazycích francouzském a anglickém, přičemž texty v obou jazycích jsou autentické, a to v jediném exempláři, který bude uložen u generálního tajemníka Rady, jenž zašle ověřené kopie všem státům podle ustanovení čl. 19, odstavce 1 této úmluvy.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky

vydal v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány podle § 70 odst. 1 písm. c) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, a podle § 95 zákoníku práce č. 65/1965 Sb. pod čj. LP/1-210.4-20. 2. 70 ze dne 17. března 1970 **směrnice o pohotovostních zdravotnických službách.**

Tyto směrnice shrnují a upravují dosavadní předpisy o pohotovostních zdravotnických službách. Obsahují ustanovení o organizaci pohotovostních zdravotnických služeb v zařízeních ambulanci i ústavní péče, v lékárnách, v lázeňských zařízeních a v hygienických stanicích, o způsobu jejich zabezpečení a kontroly. Stanoví dále podmínky pro zařazování zdravotnických pracovníků do služeb, jejich povinnosti, jakož i rozsah vybavení stanic lékařské služby první pomoci léčivý.

Směrnice nabyly účinnosti dnem 1. dubna 1970.

Zároveň se zrušují směrnice ministerstva zdravotnictví č. 21/1966 Věstníku MZd, o pohotovostních zdravotnických službách (ozn. v částce 29/1966 Sb.) a směrnice ministerstva zdravotnictví č. 14/1965 Věst. MZd, o lékařské pohotovostní službě.

Směrnice budou uveřejněny ve Věstníku ministerstva zdravotnictví ČSR jako závazné opatření pod č. 9 v částce 7—8/1970 a lze do nich nahlédnout na ministerstvu zdravotnictví ČSR, u odborů zdravotnictví krajských a okresních národních výborů a u ústavů národního zdraví.

Český geologický úřad

vydal pod číslem SZ: 731/665/70 **výnos** ze dne 27. března 1970, **kterým** ve smyslu § 12, odst. 2 zákona č. 53/1968 Sb., o změnách v organizaci a působnosti některých ústředních orgánů, **upravuje hmotnou zainteresovanost vedoucích pracovníků hospodářských organizací.**

Výnos nabył účinnosti dnem 27. března 1970.

Do výnosu lze nahlédnout v Českém geologickém úřadě a v organizacích podřízených tomuto úřadu.

Český geologický úřad a Slovenský geologický úřad

vydaly **společný výnos** předsedy Českého geologického úřadu SZ: 745/322/70 a ředitele Slovenského geologického úřadu SZ: 30/867/1970 ze dne 1. dubna 1970, **kterým** se podle § 5 vládní vyhlášky č. 107/1964 Sb., o zařazování zaměstnání do I. a II. pracovní kategorie pro účely důchodového zabezpečení, a se souhlasem ministerstva práce a sociálních věcí ČSSR (jakož i po projednání s ministerstvy práce a sociálních věcí ČSR a SSR) **doplňuje a mění Resortní seznam zaměstnání (povolání) II. pracovní kategorie v resortu Ústředního geologického úřadu.**

Registrace resortního seznamu byla oznámena v částce č. 17 Sbírky zákonů ČSSR roku 1968.

Do výnosu lze nahlédnout v Českém geologickém úřadě a Slovenském geologickém úřadě a v organizacích těmto úřadům podřízených.